

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.163/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője ügyvéd (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	energia ügyben indított közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt) felperes (14. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 106.K.700.069/2026/12. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a keresetet az alperes szám1 számú határozatának I. pontját támadó részében is elutasítja; ezt meghaladóan helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek további 19.200 (tizenkilencezer-kétszáz) forint elsőfokú és 70.000 (hetvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg további 3.000 (háromezer) forint kereseti részilletéket és 96.000 (kilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. december 14. napján a cím1 (korábban: cím2 szám alatti felhasználási helyen 2014. óta működő háztartási méretű kiserőmű (a továbbiakban: HMKE) bővítése érdekében – meghatalmazottja útján – igénybejelentést nyújtott be a perben részt nem vevő név1 Kft.-hez (a továbbiakban: Engedélyes), aki 2022. január 12-i keltezéssel adta ki a kérelem teljesítéséhez szükséges műszaki-gazdasági tájékoztatóját (a továbbiakban: Tájékoztató).

[2] Ebben rögzítette, hogy „[A] létesítendő 28 kVA teljesítményű napelemes rendszer miatt az alábbi ajánlatban foglaltakat azzal a feltétellel adjuk meg, ha növelik a rendelkezésre álló teljesítményt mindhárom fázisban min. 50A-es értékű túláramvédelmi készülékre. Felhívjuk figyelmüket, hogy a beadott igényükben szereplő háztartási méretű kiserőmű hálózatra csatlakoztatásához közcélú hálózat építésre/átépítésre is szükség van, ezért jelen levelünk csak a teljesítménynövelésre vonatkozó konkrét ajánlatunkkal együtt érvényes, melynek elkészítéséhez külön igénybejelentést kell tenniük. Szíves tájékoztatásukra közöljük, hogy a hálózat építése/átépítése 8-15 hónap is lehet.” A Tájékoztató tartalmazta azt is, hogy annak érvényessége 2023. január 12. napja, az Engedélyes „ezen időpontig tartja fenn a jelen levelében leírt feltételekkel a hálózatra csatlakozás, és a Csatlakozási dokumentáció benyújtásának lehetőségét. Amennyiben ezen határidőn belül nem érkezik Csatlakozási dokumentáció a Tisztelt Igénylő részéről az Engedélyes újabb igénybejelentés alapján jogosult új műszaki feltételeket meghatározni. A Csatlakozási dokumentáció egyes fejezeteit összefüggő, egységes dokumentumként, 1 példányban kérjük az Engedélyes számára jóváhagyásra benyújtani. A jóváhagyott Csatlakozási dokumentáció után kerülhet sor a Hálózati Csatlakozási Szerződés megkötésére, amely biztosítja a hálózatba történő betáplálás lehetőségét is.” Szerepelt benne továbbá az a figyelmeztetés, miszerint „Javasoljuk, hogy kivitelezés megkezdését a jóváhagyott csatlakozási dokumentáció alapján a Hálózati Csatlakozási Szerződés megkötését követően tegyék meg. Felhívjuk figyelmüket, hogy amennyiben nem a jóváhagyott csatlakozási dokumentáció szerint kerül sor a megvalósításra, társaságunk a háztartási méretű kiserőmű bekapcsolását megtagadja.”

[3] A felperes 2022. június 21. napján terjesztette elő a teljesítménynövelésre vonatkozó igényét, amelyet további három ilyen és számos érdeklődés követett, de az Engedélyes csak 2022. december 7. napján adott árajánlatot, és küldte meg a műszaki-gazdasági feltételekről szóló ismertetőjét, majd 2023. május 23. napján a díjbekérőjét.

[4] A felperes 2023. június 1. napján a díjat átutalással megfizette; a teljesítménynövelés megtörténtét követően, 2023. június 16. napján pedig továbbította az Engedélyes részére a hálózati csatlakozási tervet, aki a 2023. augusztus 8. napján kelt válaszlevelében azt – hivatkozva a Tájékoztatóban írt érvényességi idő lejártára – nem

fogadta el. A válaszlevél kézhezvétele előtt a felperes a napelemes rendszer bővítését kiépítette.

[5] A felperes 2023. szeptember 18. napján panasszal fordult az alpereshez, melyben előadta, hogy az Engedélyes viselkedése súlyosan sérti a fogyasztói jogait, és bár lenne lehetősége újabb igénybejelentő benyújtására, az lényegesen hátrányosabb helyzetbe hozná, mivel az új igénybejelentés alapján létesített HMKE már nem táplálhat vissza a hálózatra. A hálózati csatlakozási terv benyújtása után 30 napon belül semmilyen válasz nem érkezett, ezért joggal hihette, hogy a tervet az Engedélyes elfogadta; ennek tudatában hajtotta végre a bővítést. Így állt elő az a helyzet, hogy az Engedélyes időhúzása és elutasítása következtében 17 millió forintot elköltött egy olyan beruházásra, amely nem üzemeltethető be és semmilyen bevételt nem hoz számára. Igaz, hogy a tervező a megadott határidőn túl küldte be a hálózati csatlakozási tervet, ez azonban az Engedélyes teljesítménynövelés során tanúsított magatartásának és késlekedésének következtében állt elő. A hálózati csatlakozási terv beküldése és az Engedélyes erre adott válasza között 53 nap telt el. Ha az elutasításról korábban tájékoztatták volna, a kivitelezés leállítható és a költségek jelentős részének felmerülése megelőzhető lett volna. Kérte az arról való rendelkezést, hogy az Engedélyes a Tájékoztatót tekintse érvényben lévőnek, a hálózati csatlakozási tervet fogadja el, a napelemek telepítéséhez járuljon hozzá, majd a hálózathasználati szerződést kösse meg. Kérte annak megvizsgálását is, hogy az Engedélyes reakcióideje – egyrészt a teljesítménybővítés, másrészt a hálózati csatlakozási szerződés során – korrektnek és jogszerűnek volt-e minősíthető.

[6] Az alperes a szám1 számú határozata rendelkező részének I. pontja szerint az Engedéllyessel szemben a felperes kárigénye vonatkozásában folytatott eljárást – az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 17. §-a, 46. § (1) bekezdés a) pontja és 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hatáskörének hiánya miatt – megszüntette; a II. pontja szerint a felperesnek a HMKE tervek elfogadására és a közcélú hálózatra való bekötésére vonatkozó panaszát elutasította. Indokolása szerint a felperes HMKE csatlakozási dokumentációja a Tájékoztatóban meghatározott érvényességi határidő lejártá után, 2023. június 16. napján érkezett be az Engedélyeshez. A Tájékoztatóban részletezettek az Engedélyes egyoldalú nyilatkozatának minősülnek, amelyet a felhasználó vagy elfogad, vagy nem, annak tartalma a szerződni kívánó felek akaratától függ. A Tájékoztató felülvizsgálatára, módosításának kikényszerítésére hatáskörrel nem rendelkezik, mivel nincs olyan közjogi norma, amely alapján annak jogszerűségét megítélhetné. Megállapította, hogy az Engedélyesnek jogszerű lehetősége van az általa közölt műszaki feltételek érvényességi idejét önmagára nézve megállapítani, vagyis jogosult azt a határidőt rögzíteni, amely időpontig egyoldalú jognyilatkozatához kötve van, és jogosult az érvényességi határidő után érkezett csatlakozási dokumentáció elfogadását új igénybejelentéshez kötni. Az Engedélyes nem valósított meg közjogi normasértést a határidőn túl benyújtott csatlakozási dokumentáció elutasításakor.

A kereset és a védírat

[7] A felperes a keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság a határozat rendelkező része I. pontját „törölje”, a II. pont kapcsán pedig

állapítsa meg, hogy az Engedélyes lényeges szerződési feltételt megszegve járt el, a HMKE bővítés az Engedélyes által megszabott időtartamban megvalósult, ebből következően az Engedélyes jogellenesen tagadta meg a bővítés közcélú hálózatra csatlakoztatását. Másodlagos kereseti kérelme a határozat hatályon kívül helyezésére és az alperesnek a tényállás kiegészítésére, új határozat hozatalra kötelezésére irányult azzal, hogy az új eljárásban az alperes vizsgálja meg a kettős feltétel megszűnésének körülményeit, értékelje annak teljesítésre vonatkozó hatását, állapítsa meg a teljesítménybővítési igényre adott érdemi ajánlat, majd a díjbekérő extrém időszükségletének okait, és az így kiegészített tényállás alapján ítélje meg ismételten a panaszában előterjesztett kérelmeit.

[8] Kiemelte, a panaszában nem kezdeményezte kártérítési igény elbírálását, ezért a határozat rendelkező részének I. pontja és annak indokolása e körben iratellenes.

[9] Érvelése szerint a Tájékoztatóban az Engedélyes a napelemes rendszer bővítésének és közcélú hálózatra csatlakoztatásának kettős feltételt szabott: egyrészt a kiserőmű bővítési feladat elvégzését (kivitelezés, dokumentáció elkészítése), másrészt a teljesítménybővítést, amely azonban a közcélú hálózat bővítését feltételezi. Az első feladat őt terhelte, míg a második feladatból a teljesítménybővítés az ő, a közcélú hálózat építése/átépítése az Engedélyes feladata volt. Az első feladatra szűk egy év állt rendelkezésére, a második feladat tekintetében pedig arról kapott tájékoztatást, hogy a hálózat építése/átépítése 8-15 hónap is lehet. A teljesítménybővítés és a hálózatfejlesztés előkérdése volt a HMKE telepítésének, továbbá – értelmezése szerint – a Tájékoztató érvényességi idején belül a csatlakozásnak is meg kellett történnie, azaz a kivitelezést is meg kellett valósítani. Alappal feltételezte, hogy van ideje a saját feladatainak ütemezett elvégzésére időben később. Ezt az is indukálta, hogy a napelemek ára tendenciózusan csökkent a piacon, így a költségei optimalizálása is lehetővé vált. Az Engedélyes saját felróható magatartásából fakadóan 9 hónapba telt a teljesítménybővítést elintézni.

[10] Rámutatott, a Tájékoztatóban még az szerepelt, hogy „közcélú hálózat építésre/átépítésre is szükség van”, ezzel szemben a 2022. december 7-i ajánlat már azt tartalmazta, hogy „[N]incs közcélú villamosművet érintő fejlesztési feladat.”. A 8-15 hónapos előfeltétel megszűnte tehát a teljesítési kötelezettsége időütemét és az esetleges megtakarítás megítélését is alapvetően átalakította. Az Engedélyes a maga által szabott kettős feltételt megszüntette, ezáltal az érvényességi idő kezdő időpontja 2022. december 7. napjára változott. Ettől számított egy éven belül megvalósította a részére előírtakat, azaz a csatlakozási kérelme elutasítása jogellenes volt.

[11] Az alperes jogsértése abban áll, hogy a tényállást nem derítette fel kellő részletességgel és az abból levont jogi következtetése sem okszerű, amelynek eredményeként tévesen utasította el a panaszát. Nem azonosította és vizsgálta a kettős feltétel megváltozását, annak hatását a teljesítésére, továbbá nem vizsgálta és értékelte az Engedélyes teljesítménybővítéssel kapcsolatos eljárásának időbeliségét, jogszerűségét. E vizsgálati hiányosságok a bírósági eljárásban pótolhatók, ezért a hiányzó tényállási elemek megállapítását és az alapján a panasz megalapozottságának kimondását kérte.

[12] Keresetindítási határidőn túl benyújtott, 14. sorszámú észrevételében hivatkozott arra, hogy az Engedélyes a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény egyes

rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 273/2007. (X. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: VET Vhr.) 5. § (2) bekezdésében foglaltakat megsértette; az alperes elmulasztotta megállapítani azt, hogy az Engedélyes nem az Elosztói Üzletszabályzat 5.5.2 pontja, valamint a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: VET) 59. § (6) bekezdése folytán alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:62. § (1) bekezdésében foglaltak szerint járt el; az Engedélyes azzal, hogy a közcélú hálózat kivitelezésével kapcsolatos tartalmi közlését csak a 2022. december 7. napján kelt értesítésében teljesítette, megszegte a lényeges feltétel változására vonatkozó együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét. Felhívta a figyelmet továbbá arra, hogy az Engedélyes 2023. január 1. napjától új üzletszabályzatot léptetett hatályba, amelyet a hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra a hatálybalépést követően alkalmazni kell; az ügyek intézése során az érintett időszakban hatályos üzletszabályzat rendelkezései irányadók. Az új üzletszabályzat 5.5.2 pontja alapján az Engedélyes a rendszer készre jelentését a csatlakozási dokumentáció jóváhagyását követően 2 évig fogadja el, ezt követően a felhasználó új igénybejelentése szükséges. Következésképp a 2023. június 16-i készre jelentése és a csatlakozási dokumentáció megküldése nem elkésett, hiszen az új szabály értelmében a teljesítési határidő 2024. január 12. napjára módosult. Kifogásolta, hogy az alperes olyan elosztói üzletszabályzat alapján hozta meg a határozatát, amely 2022. december 31. napján hatályát veszítette.

[13] Az alperes a védiratában a határozatában foglaltak fenntartásával elsődlegesen – a jogsérelem megjelölésének hiánya miatt – a keresetlevél visszautasítását, másodlagosan a kereset elutasítását kérte.

[14] Hivatkozása szerint a felperes a határozat rendelkező része I. pontja vonatkozásában nem adott elő semmit a megszüntetés jogszerűtlenségével kapcsolatban, nem jelölte meg, hogy az eljárás megszüntetése a kárigény tekintetében milyen jogsérelmet okozott számára. Nem részletezte, hogy az Engedélyes mely jogszabály sérelmével járt el, a határozat mely jogi következtetése milyen okból nem okszerű; a keresetből teljesen hiányzik a jogi érvelés, nem tartalmaz jogszabályi hivatkozásokat. Bár a felperes szerint az időtényezőnek nagyobb szerepet kell tulajdonítani, de ezzel összefüggésben sem fejtette ki az álláspontját. Tény, hogy a Tájékoztatóban foglalt érvényességi időtartam letelt, és az is, hogy az Engedélyes által támasztott két feltétel nem képez sorrendiséget; a felperesnek arra kellett volna törekednie, hogy a Tájékoztató érvényességi idején belül leadja jóváhagyásra a szükséges dokumentumokat. Semelyik körülményből nem következethetett arra, hogy a teljesítménybővítés elvégzését, illetve a közcélú hálózat fejlesztését be kellett volna várnia. Az Engedélyes 2022. december 7-i ajánlata nem a HMKE hálózatra csatlakozására vonatkozó feltételeket tartalmazta, hanem csak és kifejezetten a teljesítménybővítést érintette, ezért az nem írja felül a Tájékoztatóban írt feltételeket.

Az elsőfokú bíróság előzményi eljárásban hozott ítélete és a Fővárosi Ítéltábla végzése

[15] Az elsőfokú bíróság a 106.K.700.858/2024/16. számú ítéletével (a továbbiakban: előzményi elsőfokú ítélet) a keresetet elutasította.

[16] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla az szám2 számú végzésével (a továbbiakban: előzményi másodfokú végzés) az előzményi elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Meghagyta, az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban mindenekelőtt azt kell vizsgálnia, hogy a felperes a határozat rendelkező része I. pontját illetően eleget tett-e a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 37. § (1) bekezdés f) pontja szerinti követelménynek, azaz a jogsérelmét ebben a vonatkozásban megjelölte-e. Amennyiben igen, úgy azt az ügy érdeméhez tartozóan kell elbírálnia, míg ellenkező esetben – figyelemmel arra, hogy az eljárás megszüntetésére a jogsérelem hiánya miatt az eljárás ezen szakaszában már nincs mód [Kp. 81. § (1) bekezdés a) pont] – ítéletének indokolásában azt kell rögzítenie, hogy a kereseti kérelem e része érdemi elbírálásra nem alkalmas.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítélete

[17] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével a határozat rendelkező részének az eljárás részbeni megszüntetéséről szóló I. pontját megsemmisítette, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[18] Nem értett egyet azzal az alperesi védekezéssel, hogy a felperes a jogsérelmét nem jelölte meg. Kiemelte, a keresetlevélből kiolvasható volt, hogy a felperes miért tekinti jogsértőnek az alperes határozatát. A határozat I. pontját illetően azt sérelmezte, hogy kártérítési igényt nem terjesztett elő, ennél fogva e körben az eljárás megszüntetéséről az alperes tévesen döntött. A határozat II. pontja kapcsán pedig egyrészt a tényállás tisztázási kötelezettség elmulasztására hivatkozott, másrészt annak vizsgálatát, illetve értékelését hiányolta, hogy a kettős feltétel általa vélt megváltozása hogyan hatott ki a teljesítésére.

[19] Az eljárás részbeni megszüntetése, azaz a határozat I. pontja vonatkozásában – az Ákr. 35. § (1) bekezdését és a Kúria Kfv.37.875/2019/9. számú ítéletének [29] bekezdését idézve – arra a következtetésre jutott, hogy a felperes panasza kártérítési igényt nem tartalmazott, vagyis az alperes szükségtelenül vizsgálta, hogy van-e annak elbírálására hatásköre. Túlterjeszkedett a panaszban foglaltakon és ezáltal jogszabálysértően hozta meg az eljárást megszüntető döntését.

[20] A határozat II. pontját illetően az Ákr. 3. §-a és 62. § (1)-(4) bekezdései alapján rámutatott, a felperes – eljárásjogi felvetéseiben – lényegében a tények és bizonyítékok mikénti értékelését kifogásolta, amely nem a tényállás-tisztázási kötelezettség teljesítése körében értékelendő, hanem az ügy érdemében bírálendő el. Nem jelölt meg azonban olyan releváns tény, amelynek feltárását az alperes elmulasztotta volna, ilyet maga sem azonosított, ezért eljárási jogszabálysértést nem állapított meg.

[21] Rögzítette, hogy a Tájékoztató szerint a felperesnek 2023. január 12. napjáig kellett volna a csatlakozási dokumentációt benyújtania, ez – álláspontjával szemben – nem a kivitelezés, a teljesítménybővítés vagy a közcélú hálózatfejlesztés határideje volt; „a hálózatra csatlakozás” kifejezés a hálózati csatlakozási szerződés megkötését jelenti. A felperes a

Tájékoztató szövegét félreértelmezte, a vélt kettős feltétel abból nem volt kiolvasható. Egyértelműen figyelmeztette az Engedélyes a felperest, hogy a kivitelezést csak a hálózati csatlakozási szerződés megkötése után kezdje meg, ahogyan arra is, hogy a határidő lejártá után új igénybejelentést kell tennie. A felperes ettől eltért és a határidőt is elmulasztotta, ami a saját kockázata. Mindezen okokból irreleváns, hogy a teljesítménybővítés elhúzóására az Engedélyesnek betudhatóan került-e sor. Az érvényességi idő a közcélú hálózatfejlesztésre vonatkozó tájékoztatás megváltozásával sem hosszabbodott meg. A 2022. december 7-i ajánlat nem a HMKE hálózatra csatlakozására vonatkozó feltételeket tartalmazta, az csak a teljesítménybővítést érintette, így nem írta felül a Tájékoztatóban szereplő feltételeket. Az Engedélyesnek jogszerű lehetősége van arra, hogy az érvényességi határidő letelte után érkezett csatlakozási dokumentációt elutasítsa, ez közjogi normasértést nem eredményez.

[22] A felperes 14. sorszám alatti beadványában előadott érveivel kapcsolatban – a Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontja, 39. § (1) bekezdése, 46. § (4) bekezdése, a Kúria 12/2025. Jogegységi határozata alapján – hangsúlyozta, hogy új jogsérelem a keresetindítási határidő leteltén túl már nem hivatkozható. A kérdéses jogsérelmek a keresetindítási határidőben benyújtott keresetlevélben még nem szerepeltek és nem tekinthetők a korábbi jogsérelmek pontosításának, kifejtésének vagy a törvényes határidőn belül már előadott kereseti indokokkal szoros oksági kapcsolatban állónak, ezért – lévén tiltottak – érdemben nem vizsgálhatók.

A fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelem

[23] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen a határozat I. pontját megsemmisítő elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatását és a kereset teljes körű elutasítását kérte, míg másodlagos kérelme – szintén e rendelkezést illetően – az elsőfokú ítélet részbeni hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult. Jogszabálysértésként a Kp. 2. § (4) bekezdésére, 37. § (1) bekezdés f) pontjára, 88. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, 89. § (1) bekezdés a) pontjára, 92. § (1) bekezdésére, 99. § (1) bekezdésére, valamint 110. § (3) bekezdésére hivatkozott.

[24] Érvelése szerint nem valós és nem okszerű az a törvényszéki következtetés, hogy a kereset érdemi vizsgálatának – a határozat I. pontját illetően – nem volt akadálya, ugyanis a jogsérelem alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait a felperes nem adta elő. Másfelől érdeksérelem nem is merülhetett fel, hiszen a hatáskör hiányának megállapítása, a közigazgatási eljárás emiatti részbeni megszüntetése találkozik azzal a felperesi állítással, hogy kártérítési igényt nem kívánt érvényesíteni. A kommentárirodalomra alapított meggyőződése szerint a keresetlevélből ki kell tűnnie, hogy a felperes a közigazgatási cselekményt milyen jogi érvek mentén vitatja. Ez a perbeli esetben hiányzott, ezért az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy e kereseti kérelemrész érdemi elbírálásra nem alkalmas. Megjegyezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság – a pergátló kifogásra vonatkozó indokolás mellőzésével – nem tett eleget teljes mértékben az előzményi másodfokú végzés iránymutatásának.

[25] Hangsúlyozta mindazonáltal, hogy a hatósági eljárás részbeni megszüntetése önmagában nem volt jogsértő, illetve az nem hatott ki az ügy érdemére. Mivel a panaszban foglaltakat kivizsgálva – a VET 159. § (5) bekezdés 2. pontjára tekintettel – a kártérítés kérdését körbejárta, akár a hatáskörének hiányát állapítja meg, akár azt, hogy kárigényt a panasz nem tartalmaz, annak nem lehet más jogkövetkezménye, mint a panaszeljárás megszüntetése. Mindez jogsérelmet a felperesnek nem okozhatott.

[26] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet és a határozat II. pontja megváltoztatásával a HMKE bővítés közcélú hálózatra csatlakoztatása jogellenes megtagadásának megállapítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[27] Rámutatott, a helyes értelmezés szerint a Tájékoztató a hálózatra csatlakozást is a megszabott érvényességi időn belül megvalósítandó feltételnek jelölte meg. Következésképp a tényleges kivitelezésnek kell elkészülnie az érvényességi időtartamon belül, mert ellenkező esetben a közcélú hálózatra csatlakozás feltételeit az Engedélyes jogosult egyoldalúan módosítani [amely módosításnak való megfelelés az ő saját (további) költsége lesz]. Az elsőfokú ítélet [32] bekezdésében lévő megállapítások tévesek, mert figyelmen kívül hagyják, hogy a Tájékoztató a tervezés-kivitelezés-készre jelentés-ellenőrzés-dokumentálás folyamat gyorsítása érdekében eltérést engedő azzal, hogy az eltérés mellett a folyamatnak az érvényesség időtartamán belül kell megvalósulnia.

[28] A tiltott keresetváltoztatás tárgyában – a Kúria Kfv.II.37.754/2021/7., Kpkf.II.37.299/2020/3. számú eseti döntéseiben foglaltakat, valamint a Kp. 43. § (1) bekezdését felhívva – hangsúlyozta, eredeti jogséremlme azon tény megállapításának alperesi elmulasztása volt, hogy a teljesítési határidő – az Engedélyes szerződésszegő magatartása következtében – meghosszabbodott. E körben az üzletszabályzat módosulása bír relevanciával, mert egyrészt – annak 5.5.2 pontja értelmében – a határidő 2024. január 12. napjára változott, másrészt az alperes egy már nem hatályos üzletszabályzat alapján hozta meg határozatát. A VET 59. § (6) bekezdése folytán alkalmazandó Ptk. 6:62. § (1) bekezdésére való hivatkozása nem új érv, az a keresetlevelében előadott érvkészletéhez illeszkedik. Új jogszabályi hivatkozásnak, de nem új jogsérelemnnek az üzletszabályzat módosult 5.5.2 pontja és a VET Vhr. 5. § (2) bekezdése tekinthető. Az alperesnek hivatalos tudomása kellett legyen a teljesítési határidő változásáról (két évre hosszabbodásáról), így az Engedélyes jogellenesen járt el, mert ő ezen határidőn belül készre jelentette a beruházást. A keresetét nem változtatta meg a keresetindítási határidő után, ezért az elsőfokú ítélet a Kp. 43. § (1) bekezdésébe ütközik.

[29] Kifejtette, hogy a VET Vhr. 5. § (2) bekezdésének „az elosztói üzletszabályzatban meghatározott részletes szabályok szerint” fordulata alapján kell megítélni az Engedélyes szabályalkalmazását, azaz értékelni, hogy neki rendelkezésére állt-e a kivitelezésre két év. Az elsőfokú bíróságnak döntenie kellett volna abban a kérdésben, hogy a Tájékoztató nem írhatja felül az alperes által jóváhagyott üzletszabályzatot; kollízió esetén az üzletszabályzat az irányadó. Álláspontja szerint az alperes elmulasztotta a tényállás részévé tenni az időközben megváltozott szabályozási környezetet (megváltozott üzletszabályzatot), amelynek következtében döntése a VET Vhr. 5. § (2) bekezdésével ellentétes és számára

hátrányos. Ez felveti az Ákr. 62. § (3) bekezdésének és 2. § (1) bekezdésének alperes általi megsértését is, amit a törvényszék a tiltott keresetváltoztatás vélelmzésével nem vizsgált.

[30] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében – az általa benyújtott fellebbezéssel nem érintett részében – az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Helyesnek vélte annak törvényszék általi rögzítését, hogy a tényállás felderítési kötelezettségének eleget tett, nincs ugyanis olyan tény, körülmény, amely releváns lett volna, értékelése azonban elmaradt. A Tájékoztató nem értelmezhető akként, hogy a felperes a kivitelezést is az érvényességi időn belül volt köteles megvalósítani, a hálózatra csatlakozás csupán a szerződés megkötését jelenti. A tervdokumentáció engedélyezési kötelezettség körében a Tájékoztató semmilyen eltérést megengedő utalást nem tartalmazott. A felperes összekeveri a tervezési dokumentáció benyújtásának kötelezettségére vonatkozó határidőt az Engedélyes által elfogadott tervezési dokumentációt követően a kivitelezésre rendelkezésre álló idővel. A felperes nem terjesztett elő tervezési dokumentációt elfogadásra, így a kivitelezési határidő nem is értelmezhető. A Tájékoztató félreérthetetlenül tartalmazta azt a figyelmeztetést, hogy a felperes a kivitelezést csak a szerződés megkötését követően tegye meg. Nem tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításával, hogy a 2022. december 7-i, teljesítménybővítéssel kapcsolatos ismertető a Tájékoztatóban foglalt feltételeket nem írta felül. Megjegyezte, a felperes a keresetében a kettős feltétel megváltozásán még azt értette, hogy a teljesítménybővítésre vonatkozó ajánlat felülírta a Tájékoztatóban foglalt azon feltételt, miszerint közcélú hálózatfejlesztésre is szükség lenne, noha ez a HMKE bővítés és nem a teljesítménybővítés miatt volt indokolt. Ebből vezette le tévesen, hogy a teljesítménybővítési ajánlat a Tájékoztatóban megszabott, a tervezési dokumentáció benyújtására nyitva álló egy éves határidőt is érintette. Ehhez képest a fellebbezésében a kettős feltétel megváltozásának már az üzletszabályzat időközbeni – 2023. január 1-jével történő – hatályba lépését tekintette, de az sem a tervezési dokumentáció benyújtására nyitva álló kötelezettség határidejének módosulását, sem az állított kettős feltétel megváltozását nem eredményezte. Az üzletszabályzat változása a csatlakozási tervdokumentáció elkészítésének kötelezettségét nem befolyásolta; az nem is a dokumentáció benyújtásának, hanem a készre jelentésnek (a kivitelezésnek) a határidejét módosította.

[31] A felperes az alperesi fellebbezéssel szemben fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[32] Az alperes fellebbezése alapos, a felperes fellebbezése alaptalan.

[33] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – az előzményi másodfokú végzés iránymutatása szerint eljárva – a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján, a döntéshozatalhoz szükséges és elégséges mértékben megfelelően rögzítette, míg azonban a

határozat II. pontját érintő ítéleti rendelkezéssel egyetértett, a határozat I. pontját illetően az ítélet részbeni megváltoztatását látta indokoltnak.

[34] A Kp. 110. § (3) bekezdésére figyelemmel az ítéltábla mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban maradéktalanul eleget tett az előzményi másodfokú végzés iránymutatásában szereplő instrukcióknak. Értékelte, és ítéletében a kellő részletességgel indokolta, hogy a felperes a határozat I. pontjára vonatkozó jogséremlmét a Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően megjelölte. Ok- és jogszerűen következtetett arra, hogy az alperesnek a pergátló akadályra vonatkozó hivatkozása nem megalapozott, és így nincs akadálya e körben a kereset érdemi vizsgálatának. Az alperes indokolt döntéshez való joga – fellebbezési érvelésével szemben – nem sérült, a jogsérelem-megjelölés hiányán alapuló védekezése alaptalanságára az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben kitért.

[35] Osztotta a másodfokú bíróság azt a törvényszéki meggyőződést, hogy a felperes a határozat I. pontja tekintetében annál többet nem állíthatott, minthogy a panasza kárigényt nem tartalmazott. Eljárásjogi jogsérelemként ez elegendő volt annak meghatározására, hogy miért nem ért egyet a határozat közigazgatási hatósági eljárást részben megszüntető rendelkezésével, és milyen irányú vizsgálatot vár el a közigazgatási bíróságtól; az érdemi elbírálhatóság érdekében további, a jogsérelem alapjául szolgáló tényeket, bizonyítékokat nem kellett előadnia. Helyesen állapította meg ehhez kapcsolódóan az elsőfokú bíróság, hogy a konkrét, megsértettnek vélt jogszabályi rendelkezés megjelölése – bár elvárható a jogi képviselővel eljáró féltől – a keresetlevélnek nem tartalmi követelménye. A törvényi kötelezettség csupán annak körülírásában áll, hogy a fél pontosan mit kifogásol a határozattal összefüggésben, miért tekinti azt magára nézve jogsértőnek. Ez a perbeli esetben vitathatatlanul megtörtént azzal, hogy a felperes kijelentette, kárigényt a panaszában – még ha abban utalt is a HKME bővítés kivitelezésére fordított pénzösszegek nagyságrendjére – nem fogalmazott meg, ezért a határozat ezen része iratellenes, kárigényről az alperesnek nem kellett volna – semmilyen formában – határoznia.

[36] Az alperes a jogsérelem-megjelölés hiányát állító alaki észrevételén túl védekezésként azt hozta fel, hogy a panaszeljárás részbeni – a „kárigényt” érintő – megszüntetése az ügy érdemére nem hatott ki, márpedig a Kp. 88. § (1) bekezdés c) pontja ilyen esetekre a kereset elutasítását írja elő. E hivatkozást a másodfokú bíróság alaposnak találta. Az, hogy az alperes a panasznak a beruházásra fordított pénzösszegek nagyságrendjét taglaló részét külön vizsgálta és azt kárigényként értelmezte, majd – a hatáskörének hiánya miatt – az eljárást e vonatkozásban megszüntette az ügy érdemére kiható, lényeges szabályszegésnek nem tekinthető. Nincs jelentősége annak sem, hogy mi volt a hatósági eljárás megszüntetésének indoka. Akár arra a következtetésre jut az eljárás megindítása után az alperes, hogy a panasz kárigényt nem tartalmaz, akár arra, hogy van kárigény, de annak elbírálására nincs hatásköre, nem tehet mást, mint hogy az eljárást megszünteti. Ezen eljárási cselekmény megtétele a panasz lényegét adó kérelmek (igények) elbírálását semmilyen módon nem befolyásolta, a felperes jogi helyzetét nem tette terhesebbé. Az alperes akkor járt volna el helyesen, ha a panasz szóban forgó részét csak mint a történeti tényállás részeként előadott körülményt, és nem mint külön definiálható kérelmi elemet veszi figyelembe, amelyről ezért külön alakszerű döntést hozni nem kell. Bár – utóbb általa sem vitatottan – e

kérdésben tévedett, tévedése nem volt az ügy érdemét érintő szabályszegés, ezért a törvényszéknek – az eljárási jogsértés ítéleti indokolásban való megállapításán túl – a keresetet a határozat I. pontját támadó részében is el kellett volna utasítania. Miután a megfelelő döntés meghozatalának a jelen másodfokú eljárásban nem volt eljárásjogi akadálya, ezért ebben a vonatkozásban az elsőfokú ítéletet az ítéltábla megváltoztatta.

[37] A felperes fellebbezése kapcsán az ítéltábla – eljárásjogi hivatkozásként – elsőként a tiltott keresetváltoztatással összefüggésben előadott érveket vizsgálta.

[38] A Kúria – a Kp. 43. §-át értelmezve – a 12/2025. Jogegységi határozatában kifejtette, hogy közigazgatási perben a törvényben meghatározott keresetindítási határidőn belül megjelölt jogsérelmek határozzák meg a bíróság jogszerűségi vizsgálatának kereteit. A keresetindítási határidőn belül hivatkozott jogsérelmekhez képest új jogsérelem megjelölése nem megengedett (tiltott keresetváltoztatás). A Kp. 43. § (1) bekezdés első mondata alapján a felperes a keresetindítási határidő letelte után, de a per első tárgyalásának befejezése előtt csak a keresetben már megjelölt jogsérelmekkel összefüggésben előadott kereseti indokok körében változtathat, azokat kifejtheti, részletezheti, pontosíthatja, további érvekkel, ténybeli, illetve megsértett jogszabályi hivatkozásokkal kiegészítheti, ha megállapítható, hogy azok a kereseti érveléséből okszerűen következnek (megengedett keresetváltoztatás).

[39] A felperes az eredeti kereseti kérelmét arra alapította, hogy az Engedélyes a HMKE bővítésnek kettős feltételt szabott, majd e kettős feltételt a 2022. december 7-i, a teljesítménybővítésre vonatkozó tájékoztatásával megszüntette; ezzel az érvényességi idő 2023. december 7. napjáig meghosszabbodott, amely határidőn belül ő a csatlakozási dokumentációt benyújtotta, a HMKE bővítést kivitelezte. Emellett azzal is érvelt, hogy a hálózatra csatlakozás nem pusztán a csatlakozási tervdokumentáció jóváhagyásra benyújtását, de magát a beruházás kiépítését is jelenti, az érvényességi időn belül annak is el kellett készülnie. Ezzel szemben a keresetindítási határidőn túl benyújtott, 14. sorszámú beadványában két további, a korábbiakkal közvetlen összefüggésben nem álló körülményre hivatkozott. Egyfelől arra, hogy az alperes elmulasztotta megállapítani, miszerint az Engedélyes – a VET Vhr. 5. § (2) bekezdése ellenére – nem az elosztói üzletszabályzat 2022. december 31. napjáig hatályos 5.5.2 pontja szerint járt el, illetve – mivel ez utóbbi üzletszabályzati pont a lényeges feltétel változására vonatkozó együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget nem szabályozta – megszegte a VET 59. § (6) bekezdése szerint megfelelően alkalmazandó Ptk. 6:62. § (1) bekezdését. Másfelől azt hangsúlyozta, hogy az elosztói üzletszabályzat 5.5.2 pontja 2023. január 1. napjával módosult, a rendszer készre jelentésének határideje a csatlakozási dokumentáció jóváhagyását követő két évre változott, ezért az alperesnek az új üzletszabályzat szerint kellett volna a panaszt elbírálnia.

[40] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes 14. sorszámú észrevételében előadottak nem tekinthetők a már megjelölt jogsérelmekkel összefüggésben előadott indokok – kereseti érvelésből okszerűen következő – kifejtésének, részletezésének, pontosításának, további érvekkel, ténybeli, illetve megsértett jogszabályi hivatkozásokkal történő kiegészítésének. Az, hogy a felperes az eredeti kereseti kérelmében utalt a kettős

feltétel – általa vélt – megváltozására, ebből okszerűen és közvetlenül nem következik a Ptk.-beli együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megsértését, az Engedélyes „szerződészegését” és ennek hatósági vizsgálata elmaradását állító kereseti okfejtés. A kettős feltétel megváltozását a felperes a keresetlevelében nem a közte és az Engedélyes közötti szerződéses jogviszonyban irányadó általános magatartási követelményekkel, hanem az érvényességi idő meghosszabbodásával hozta összefüggésbe, ezért az elosztói üzletszabályzat 2022. december 31. napjáig hatályos 5.5.2 pontjára és a VET 59. § (6) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 6:62. § (1) bekezdésére hivatkozás a keresetváltoztatás tilalmába ütköző új jogsérelem-állításnak minősül. Ugyanilyen megítélés alá esik az elosztói üzletszabályzat módosításával, annak új szövegű 5.5.2 pontjával kapcsolatos érvelés is. A felperes ugyan korábban is hivatkozott a Tájékoztató érvényességi ideje meghosszabbodására, de nem az üzletszabályzat megváltozása, hanem a teljesítménybővítésre vonatkozó 2022. december 7-i ismertető okán. Azzal, hogy a felperes a 14. sorszámú beadványában az érvényességi idő kérdését már az üzletszabályzat módosítására vezette vissza, olyan új irányt kívánt szabni a pernek, amely a Kp. 43. § (1) bekezdése alapján nem megengedhető. Az elsőfokú bíróság eljárási jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresetindítási határidőn túl előadott indokai érdemben nem vizsgálhatók.

[41] Ehhez szorosan kapcsolódóan a felperes a fellebbezése harmadik részében azzal érvelt, hogy a VET Vhr. 5. § (2) bekezdésének „az elosztói üzletszabályzatban meghatározott részletes szabályok szerint” fordulata alapján kell megítélni az Engedélyes szabályalkalmazását, azaz értékelni, hogy neki rendelkezésére állt-e a kivitelezésre két év, vagyis az alperesnek a tényállás részévé kellett volna tennie a megváltozott szabályozási környezetet. A tiltott keresetváltoztatás körében megállapított okokból mindez azonban nem volt érdemben vizsgálható, mert az elosztói üzletszabályzatra való hivatkozás olyan nóvum volt, amelyet a felperes csak a keresetindítási határidő után adott elő. Ennélfogva az Ákr. 62. § (3) bekezdésének és 2. § (1) bekezdésének alperes általi megsértése, ennek esetleges vizsgálata – amellet, hogy a másodfokú bíróság nem az alperesi tevékenység jogszerűségét, hanem az elsőfokú bíróság eljárását bírálja felül – nem képezhetette a jelen jogorvoslati eljárás tárgyát. Megjegyzendő mindazonáltal, hogy a felperes téves tartalmat tulajdonított az elosztói üzletszabályzat új 5.5.2 pontjának, az ugyanis helyesen arról rendelkezett, hogy a rendszer készre jelentésére (a kivitelezés elvégzésére) a csatlakozási dokumentáció jóváhagyását követően két évig van lehetőség. A perbeli esetben a csatlakozási dokumentáció – határidőn belüli – benyújtására, és így jóváhagyására sem került sor, így e szabály akkor sem lett volna figyelembe vehető, ha nem esik a tiltott keresetváltoztatás körébe.

[42] A felperes további érdemi hivatkozásaira rátérve megállapítható, hogy a perbeli időszakban sem jogszabály, sem az elosztói üzletszabályzat nem rendelkezett arról, hogy a HMKE bővítés milyen műszaki-gazdasági feltételekkel valósítható meg, az Engedélyesnek a szerződéses ajánlatát milyen tartalommal kell kiadnia, annak időbeli érvényességeként milyen időtartamot kell meghatároznia; vagyis az Engedélyes a Tájékoztató tartalmát szabadon alakíthatta ki, azt a felperes csak elfogadni vagy elutasítani tudta.

[43] Az alperes – a VET 57. § (5) bekezdése, 96. § (1) bekezdése, 159. § (5) bekezdés 2. pontja együttes értelmezéséből adódóan – az engedélyes törvényben, kormányrendeletben, e törvény végrehajtására kiadott jogszabályokban, általános hatályú közvetlenül

alkalmazandó uniós jogi aktusban, uniós jogi rendelkezésben, az ACER kötelező erejű határozatában, a villamosenergia-ellátási szabályzatokban, valamint az üzletszabályzatában, vagy a Hivatal által kiadott határozatokban meghatározott kötelezettségeinek megszegése (összefoglalóan: közjogi normasértés) esetén alkalmazhat vele szemben jogkövetkezményeket. A hatóság ennek megfelelően valamilyen közjogi normával, annak valamely rendelkezésével vetheti össze az Engedélyes eljárását, magatartását, és állapíthatja meg a közjogi normasértést. A perbeli esetben, mivel közjogi norma a Tájékoztató tartalmát – a HMKE bővítésének műszaki-gazdasági feltételeit – nem rendezte, az Engedélyes eljárása, magatartása közjogi normával nem volt összevethető, ezért – ahogyan arra az alperes a határozatában utalt – fogalmilag kizárt, hogy az Engedélyes a csatlakozási dokumentáció elutasításával közjogi normasértést valósított volna meg, és így az is, hogy a felperes panasza eredményre vezessen.

[44] Mindazonáltal az is rögzíthető, hogy a Tájékoztató tartalmi elemzése sem vonhatta a felperes pernyertességét maga után. A felperes a Tájékoztatóban szereplő feltételrendszert hibásan értelmezte, mert a csatlakozási dokumentáció elkészítésének sem a teljesítménybővítés, sem a közcélú hálózat építése/átépítése nem képezte előfeltételét, ilyen követelmény az okiratból nem olvasható ki. A Tájékoztató világossá tette továbbá, hogy a csatlakozási dokumentáció határidőben való benyújtásának elmulasztása esetén új igénybejelentést kell tenni, azaz annak elmaradása minden egyéb intézkedést annulál. A felperes nem bizonyította, hogy őt a csatlakozási dokumentáció elkészítésében az Engedélyesnek felróható körülmény akadályozta volna, maga ismerte el, hogy elsősorban költségoptimalizálási szempontokat tartott szem előtt. Csak utólag, a csatlakozási dokumentáció jóváhagyásának megtagadásával szembesülve próbálta a felelősséget az Engedélyesre áthárítani. Az a perben nem tisztázódott egyértelműen, hogy a teljesítménybővítés elhúzódasában pontosan milyen szerepet játszott az Engedélyes mulasztása, de egyfelől annak kezdeményezésével a felperes maga is késlekedett, másfelől ennek perdöntő jelentősége nem volt, mert a csatlakozási dokumentáció – teljesítménybővítéstől nem függő – előterjesztésének elmulasztása önmagában kizárta a további feltételek teljesülésének vizsgálata szükségességét.

[45] A közcélú hálózat építésétől/átépítésétől az Engedélyes a 2022. december 7-i ismertetőjében valóban eltekintett, ez azonban az ajánlat érvényességi idejét nem változtatta meg; a csatlakozási dokumentációt ettől függetlenül kellett volna elkészíteni és határidőben benyújtani. Az Engedélyes egyébként a közcélú hálózatépítés idejét eredetileg 8-15 hónapra becsülte, vagyis többre, mint a Tájékoztató érvényességi ideje. Okszerűen nem várhatta el tehát, hogy a csatlakozási dokumentáció elkészítésére csak a közcélú hálózat átépítése után kerüljön sor, mert az a legjobb esetben is meghaladhatta a 12 hónapot. Ez szintén azt mutatja, hogy az eredeti műszaki-gazdasági feltételek (teljesítménybővítés, hálózatépítés, csatlakozási dokumentáció benyújtása) között sorrendiség nem volt; a felperes mindezeket párhuzamosan intézhette volna a Tájékoztató szabta időbeli kereteken belül. Azzal, hogy a felperes a csatlakozási dokumentációt – bár ebben akadályoztatva nem volt – határidőben nem készítette el és nem terjesztette elő jóváhagyásra, önmagát zárta el a HMKE bővítés hálózatra csatlakozásától az akkori kedvezőbb feltételek szerint. A kivitelezés elvégzése kapcsán sem állapítható meg az Engedélyes felelősége, mert a Tájékoztató kiemelte, hogy a kivitelezést csak a hálózati csatlakozási szerződés megkötése után javasolt megkezdeni. Ez egyúttal azt is alátámasztja, hogy – a felperes érvelésével szemben, még ha a Tájékoztató e körben valóban

kissé félreérthető is volt – a hálózatra való fizikai csatlakozás határideje nem lehetett 2023. január 12., hiszen azt a csatlakozási szerződés elkészítésének, benyújtásának, jóváhagyásának és a csatlakozási szerződés megkötésének nyilvánvalóan meg kellett előznie.

[46] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla – a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján – az elsőfokú bíróság ítéletét a keresetnek helyt adó részében megváltoztatta, a keresetet e körben is elutasította; ezt meghaladóan helybenhagyta.

[47] Az ítéltábla megváltoztató rendelkezése folytán teljes egészében pernyertes alperes a megismételt elsőfokú eljárásban a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (régi IM rendelet) 3. § (3) bekezdése alapján 12 munkaórát (72.000 forint) számított fel, az ítéltábla az előzményi másodfokú végzésében az alperes másodfokú költségét 30.000 forintban állapította meg, így – az elsőfokú bíróság által kiszámított összegben felül (82.800 forint) – további 19.200 forint elsőfokú perköltség illeti meg. A másodfokú eljárásban időráfordítását a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: új IM rendelet) 3. § (2) bekezdésére figyelemmel 5 munkaórán belül jelölte meg, ezért másodfokú perköltségként 70.000 forintba jogosult. Az ítéltábla – a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1)-(2) és (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére tekintettel – az alperes első- és másodfokú perköltségét, mivel az nem volt eltúlzott és a felperes a másodfokú perköltség kapcsán az új IM rendelet 4. § (1) bekezdése szerinti mérséklési kérelemmel nem élt, a felszámított összeggel egyezően állapította meg; annak viselésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pereszes felperest kötelezte.

[48] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése szerinti – az elsőfokú bíróság által már megállapított összegben felüli – 3.000 forint kereseti részilletéket, valamint a 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű – fellebbezésenként 48.000 forint, összesen 96.000 forint – fellebbezési illetéket a felperes a Kp. 99. § (3) bekezdése által felhívott 35. § (1) bekezdése alapján megfelelő eltéréssel alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102.§ (1) bekezdése szerint köteles megfizetni az állam javára az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számla javára. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[49] A felperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy 24.000 forint illetéket a Fővárosi Törvényszék illetékbevételei számlája javára megfizetett. Ezt az Itv. 80. §-a, valamint

az eljárási illetékek megfizetésének és a megfizetés ellenőrzésének részletes szabályairól szóló 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet előírásai szerint visszaigényelheti.

[50] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[51] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. június 16.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Koós Szabolcs s. k.	dr. Józsa Ágnes s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró